

Mindretal (Scavenius) har udtalt. Der er dog et Punkt, hvor jeg ikke kan blive staaende ved den meget venlige og reserverende Udtalelse, som han kom med, det er nemlig Nr. 25 blandt Endringsforslagene, fordi det er et Spørgsmaal, hvorefter jeg, hvor meget jeg end har bestræbt mig for at danne mig en ubildet Mening om det, dog ikke er i Stand til at tilegne mig Heltallets Anskuelse. Ikke heller er jeg i Stand til at erkende, at Forslaget i den Skikkelse, hvori det her staaer, er saa udfyldigt; thi det gjør dog et Forsøg paa at bringe et Spørgsmaal ind under Lovgivningsmagtens Omraade, som i det Mindste hidtil har staaet udenfor det. Administrationen og Lovgivningen bevæge sig jo i mange Tilfælde paa det samme Gebet, og mangt et Spørgsmaal, som har været administrativt afgjort, bliver inddraget under Lovgivningsmagtens Omraade derved, at Regjeringen fremlægger det her i Rigsdagen, og fra det Næstblik, Lovgivningsmagten har taget det i Haanden og afgjort Spørgsmaalet, kunne de tagne Bestemmelser ikke administrativt høves. Men saa længe en saadan Afgjørelse ikke har fundet Sted, saa staaer det endnu ved det Gamle, og den Bestemmelse, her staaer, er ganske vist et Forsøg paa at inddrage et saadant Spørgsmaal under Lovgivningsmagtens Omraade, som endnu ikke henligger derunder. Jeg har selv det Haab, at den høie Regjering vil gribe den første Leilighed, naar der er en Mulighed for, at den kan gjøre det, til at faae Lovgivningsmagtens Medvirkning til Ordningen af denne Sag; jeg har det Haab, at det, som her tilsigtes, ogsaa vil naas, uden at det staaer i Finantsloven, men jeg vil ikke være med til at lænkebinde dette Spørgsmaal i en Evighed, hvis den Mulighed skulde være til Stede, at Lovgivningsmagtens forskjellige Deltagere ikke kunde blive enige om Samme. Jeg veed vel, at mange af de Herrer, som have kæmpet saa ivrigt for at faae denne Sag ind paa Finantsloven, betragte det som aldeles afgjort, at denne Sag kun ad Lovgivningsveien kan ordnes, men jeg maa henholde mig til, hvad jeg nys sagde, at mange af den Slags administrative Spørgsmaal naturligvis kunne finde deres Løsning ad Lovgivningsveien, men saa længe de ikke have været optagne paa Lovgivningsmagtens Omraade, kan man heller ikke sige, at de ere bundne dertil. Jeg vil henvise til Grundloven; ser man paa mange af dens Slutningsbestemmelser, vil man finde, at de indeholde en Masse Spørgsmaal, som man ved Grundlovens Tilblivelse optog der som Bestemmelser, der senere skulde ordnes ved Lov. De Bestemmelser, som der optoges, Bestemmelserne om Ordningen af den dømmende Magt, af Retspleien og af Folketingsens Forfatning, ere allesammen netop Vidnesbyrd om, at man, da man skrev Grundloven, var sig bevidst, at der var en Mulighed for, at disse Spørgsmaal kunde ordnes administrativt, men gennem disse Bestem-

møller i Grundloven bleve de inddragne under den lovgivende Magts Omraade. Det Samme tilsigtes ved Endringsforslaget under Nr. 25, og det er derfor, at jeg ikke kan være enig i, at Endringsforslaget er saa aldeles farefrit eller udfyldigt, som det fremstillede. Den sidste Del af Endringsforslaget forekommer mig nu at staa i Strid med den første Del; thi naar der staaer: „Hermed færes dog ingen Indskrænkning i den Kongen efter hidtil gjældende Regler tilkommende Ret“, saa mener jeg, at, naar der ingen Indskrænkning skal finde Sted, hvad nytter det saa, at den første Del staaer der, det kan jeg ikke indse. (Lh. Nielsen: Det skal jeg forklare Dem.) Ja, jeg veed nok, at det ærede Medlem vil forklare det, som om disse sidste Bestemmelser henpege paa noget Andet, men jeg vil dog sige, at den Slags Forklaringer ere efter min Mening af mindre Betydning, naar man har Ordene for sig og stemmer over dem, og jeg for mit Vedkommende kan ikke gaa ind paa denne Bestemmelse. Jeg skal med stor Glæde være med til, naar Sagen forelægges i et almindeligt Lovforslag her, at virke til og gjøre, hvad der staaer i min Magt for at tilveiebringe Enighed om denne Sags Ordning, men jeg vil ikke være med til at lægge Baand paa Sagen, hvorved en efter min Overbevisning saa overordentlig vigtig og paatrængende Reform bliver udstudt i en aldeles uberegnelig Fremtid; thi jeg anser det for langt vigtigere, at Sagen bliver fremmet, end at bestemme, at det absolut skal finde Sted ad en bestemt Vej.

Højmark: Jeg er bleven gjort opmærksom paa, at jeg, idet jeg før nævnedes nogle Tal, skal have sagt, at hver Glev i de lærde Skoler kostede Staten aarlig 5,000 Kr. Det var en Fortalelse, jeg mente 500 Kr. aarlig, medens derimod Gjennemsnittet for hele Liden, som jeg den Gang nævnedes, var ca. 7,000 Kr.

Formanden (Krabbe): Da Forhandlingerne om dette Afsnit dog ikke i Dag ville kunne tilendebringes, vil jeg anse det for passende her at standse dem for at fortsætte dem i Morgen.

Ved Folketingsmanden for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) er inddraget et Andragende fra Hans Hansen Møller i Dons Mølle om Meddelelse af et Hjemstedsbevis. Det vil blive overgivet til Udvalget for Andragender.

Næste Møde vil blive afholdt i Morgen Middag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

Fortsættelse af anden Behandling af: